

Praksis viser da også en klart faldende tendens for brugen af isolationsanbringelse, idet andelen af varetægtsarrestanter, der er anbragt i isolation, er halveret siden lovændringen, og 3-måneders fristen er kun blevet fraveget i én sag (for to tiltalte) ved endelig retsafgørelse.

Justitsministeriet har derfor på det foreliggende grundlag ikke overvejelser om yderligere initiativer på området, men vil – som det fremgår – fortsat følge virkningerne af lovændringen meget tæt.

Det er således fortsat Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at indføre regler om en absolut tidsbegrænsning af isolationsfængsling.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at det – også i lyset af det faldende antal isolationsanbringelse – er muligt for politiet inden for de gældende bevillingsmæssige rammer at prioritere en hurtig behandling af disse sager, således som det er forudsat i retsplejelovens § 770 b, nr. 3, hvorefter isolation bl.a. kun må iværksættes eller fortsættes, hvis efterforskningen fremmes med den *særlige hurtighed*, som er påkrævet ved varetægtsfængsling i isolation.

Spm. nr. S 2023

Til justitsministeren (12/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvad er ministerens holdning til livstidsstraf henholdsvis dødsstraf for ekstreme forbrydelser?«

Begrundelse

I kølvandet på indledningen af sagen mod Peter Lundin, der er anklaget for at være masse-morder og for at have parteret sine ofre, er der opstået en diskussion om straffesystemets indretning. Nogle mener, at dødsstraffen skal genindføres, andre er bekymrede for, at Peter Lundin, hvis han erklæres for skyldig og dømmes til fængsel på livstid, langt fra kommer til at sidde i fængsel på livstid. Spørgeren er på den baggrund interesseret i, hvor ministeren står i debatten om dødsstraf kontra livstid, som måske ikke reelt er livstid. Ikke engang politimorderen Palle Sørensen sad på livstid, idet han blev benådet af ministeren i 1998.

Svar (2/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der spørges bl.a. til min holdning til fængsel på livstid. Det anføres i begrundelsen for spørgsmålet, at nogle personer skulle være bekymrede for, at den tiltalte i den såkaldte Lundin-sag langt fra vil komme til at sidde i fængsel på livstid, hvis han endte med at blive idømt en sådan straf. Som bekendt blev den tiltalte i sagen ved Østre Landsrets dom af 15. marts 2001 fundet skyldig i tredobbelt drab og idømt fængsel på livstid.

Straffeloven giver mulighed for at idømme straf i form af fængsel på livstid for de groveste og mest alvorlige former for forbrydelser. Det drejer sig bl.a. om drab (straffelovens § 237) og visse former for forsættelig forvoldelse af ildebrand (straffelovens § 180).

Hvis en person idømmes fængsel på livstid, kan løsladelse efter de gældende regler alene ske ved benådning. Benådningskompetencen er ved grundlovens § 24 tillagt kongen. Benådning sker ved kongelig resolution efter indstilling fra Justitsministeriet (Direktoratet for Kriminalforsorgen). I praksis tages spørgsmålet om benådning op til overvejelse efter ca. 12 års frihedsberøvelse. Praksis med hensyn til benådning efter de gældende regler er nærmere beskrevet i afsnit 3.1 i de almindelige bemærkninger til L 146 af 8. december 1999 (forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Ændringer som følge af straffuldbrydelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.)).

Ved det nævnte lovforslag (L 146 af 8. december 1999) blev den gældende ordning med benådning foreslået erstattet af en ordning med prøveløsladelse af livstidsdømte. Lovforslaget blev som bekendt vedtaget af Folketinget ved 3. behandlingen den 26. maj 2000, jf. lov nr. 433 af 31. maj 2000, og lovændringen træder i kraft den 1. juli 2001.

Ved § 1, nr. 8 i lov nr. 433 af 31. maj 2000 indsættes §§ 41 til 43 i straffeloven, der bl.a. giver mulighed for at prøveløslade livstidsdømte, når 12 år af en straf af fængsel på livstid er udstået. Om det nærmere indhold af og baggrunden for §§ 41 til 43 kan jeg navnlig henvise til punkt 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Det følger endvidere af § 80, stk. 1, 2. pkt., i lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af